

nyant en la qual amb molt poques excepcions es desenrotlla l'exercici de la professió, sense control eficient i capaç de posar un fre a la despreocupació amb què aquestes entitats purament comercials s'anuncien públicament i recapten adeptes, no solament entre les classes obreres i humils, sinó també entre les classes benestants i adinerades, amb la qual cosa disminueixen cada dia el nucli de la nostra clientela particular i fan més precari i difícil l'exercici de la professió sense altre estímul que l'egoisme personal.

Fent-se ressò d'aquest estat de coses i complint la seva missió sindical, el Consell General del Sindicat va presentar a l'Assemblea de l'any 1931 unes bases que havien de servir de guia per a l'estudi i resolució del problema que plantejava l'estament mèdic al funcionament d'aquestes entitats d'Assegurances sobre la salut.

Es va nomenar una ponència per al desenrotllament i estructuració d'aquelles bases, la qual ponència després de laborioses reunions i consultes va redactar un cos de Doctrina que representava les aspiracions de l'estament mèdic, que degudament articulat i prèvia aprovació del Consell General ha estat publicat en els Butlletins corresponents als mesos d'octubre i novembre de l'any passat.

Ens trobem, doncs, en el moment decisiu i proper a l'aplicació i compliment d'aquelles normes, la qual cosa tindrà lloc quan el Consell i l'Assemblea ho acordin.

Però, abans de començar la batalla, que ha d'ésser difícil i llarga, i a fi de rodejar-nos de les majors possibilitats d'èxit, aquesta ponència, ha cregut convenient pulsar el criteri i estimular la voluntat dels companys que prestin llurs serveis en les diferents entitats, amb el fi de preparar l'ambient, lligar voluntats i crear la unió que ha de portar-nos a la consecució de les nostres llegendimes aspiracions.

Sabem per endavant que és una tasca difícil i superior a les nostres forces individuals, i que fracassarem irremissiblement, si no comptem amb l'ajut decidit i incondicional de tots nosaltres. Ja abans de començar han arribat fins a nosaltres veus de crítica apassionada que qualifiquen la ponència d'una obra monstruosa del nostre egoisme de classe, impossible de portar a la pràctica,

car, segons diuen, representaria la mort de les Mutualitats que són un model de previsió del qual s'enorgulleix el poble català. Res més allunyat del nostre propòsit.

Nosaltres no creiem que les nostres aspiracions siguin egoistes ni irrealitzables. Poden semblar inassequibles de moment, però això demostra únicament la gran distància que separa l'estat actual de coses d'allò que en justícia ens corres i que amb la nostra conducta anàrquica hem perdut i, finalment, la llargada del camí que ens falta recórrer fins arribar a la fita desitjada.

No desmaieu! Car, com que el camí és llarg, quan més aviat comencem, més aviat arribarem a terme.

Es necessari que desapareixi aquesta anarquia individualista que sacrifica els més alts interessos de la collectivitat a l'egoisme i conveniència personal, i, ja que hem creat el nostre Sindicat com organisme de defensa dels nostres interessos morals i materials, no li regategem els mitjans de fer efectiva aquella finalitat, ans el contrari, atorguemlos-hi sense reserves i concedim-li plena autoritat per a representar-nos.

Es necessari que cap company es cregui autoritzat a atorgar els seus serveis a la primera entitat, sigui de la mena que es vulgui, que els hi solliciti i que tots, absolutament tots, exigim com a primera condició el vist i plau de l'organisme sindical per a ocupar qualsevol càrrec dels que actualment s'exerceixen sense el control del Sindicat.

Ple reconeixement de la personalitat del nostre Sindicat com a única autoritat per a pactar en nom nostre la prestació dels nostres serveis.

Aquest és el primer graó que hem de pujar per iniciar el respecte degut a la nostra dignitat i en defensa dels nostres interessos.

Que ningú es cregui, per ben plaçat que estigui, a cobert dels esdeveniments futurs, car ningú ha d'oblidar, ni aquells més hàbils, que la pròxima implantació de l'Assegurança Social de malaltia pot tirar a terra totes les seves combinacions.

I abans que tot, i per damunt de tot, ja que som sindicats, fem ben efectiu el valor de la paraula "sindicat".

Sense disciplina, sense sacrifici, res d'important no es pot obtenir.